

то ѿнѣ не достоаха въ мой-
атъ завѣтъ, и азъ не ма-
рихъ за нихъ, говори Гдѣ.

10 Но тоа е завѣтъ, когò-
то ще положимъ азъ съ до-
матъ Израилевъ послѣ по
ѿнѣ днѣ, говори Гдѣ:
азъ ще да положимъ зако-
ны те мой въ оумъ твоимъ,
и ще да ги напишемъ на
сердцѣ твоимъ: и ще да имъ
бжедемъ Бгъ, и ти ще ми
бжедатъ люде.

11 И никой ѿ нихъ не ще
да наѣчи ближнаго своего
и никой брата своего, и не
ще да говори, познай Гда:
защото гички те ще ме по-
знаатъ ѿ малкѣ дори до
голѣмыа:

12 Защото азъ ще да имъ
простимъ неправды те, и не
щемъ да поменемъ веке грѣ-
ховѣ те имъ и беззаконїа
та имъ.

13 Я когàто говори новъ
(завѣтъ), оувехти пѣрвы-
атъ: а когòто (вещь) ѿвех-
тѣва и ѿстарѣва, она е
влизъ до развалѣнїе то.

ГЛАВА Ө.

ПЪРВЬЮ прочее (завѣтъ)
имаше оуречены оуставы за
бгослуженїе то, и святили-
ще свѣтское.

2 Защото скинїа та бѣше
направена (такà), въ пѣрва
та (часть) бѣше свѣтилни-

ко и трапѣза та и предло-
женїе то на хлѣбковѣ те, когò-
то се говореше сватѣа.

3 Я задъ втора та завѣса
бѣше (дрѣга та часть) на-
скинїа та, когòто се говорѣ-
ше сватѣа сватыхъ,

4 Въ когòто бѣше златна
та кадилница, и ковчѣго
на-завѣтатъ, който бѣше
ѿккованъ ѿ секаде со злат-
то, въ който стоише злат-
на та стòмна, когòто има-
ше мánна та, и яроново
жѣзлѣ, който бѣше процав-
тѣлъ, и скрижали те на-за-
вѣтатъ.

5 Я ѿгоре надъ тоа (ков-
чѣгъ) бѣха херувїме те на-
слава та, който ѿбѣгнава-
ха олтаратъ: за който не
е време сегà да говориме по
тяжкѣ.

6 И като бѣха тѣа (части
на-скинїа та) на правены
такà, въ пѣрва та оукѣ
(часть) на-скинїа та всегда
влазѣха свацинници те да
совершаватъ богослуженїе
то:

7 Я во втора та (часть)
на-скинїа та, влазеше самъ
ѣдинъ ярхїерей ѣднашъ въ
годїна та, но не безъ крѣвѣ,
когòто приносеше (на жер-
тва) за себе, и за грѣховѣ те
народны.

8 Чрезъ това Дхъ ватый
и завлава, защото ѿощене се е
павилъ пжтьо во святили-